

متن پرسش

باسمه ** فوری ** سلام خدمت استاد چند سوال مطرح است راجع به انتخابات؛ دوستان اگر در هر کدام از این سوالات، نکته ای به نظرشان می رسد، آن را بگویند، ممنون می شوم: ۱- صلاحیت را چقدر باید فردی دید و چقدر جریانی؟ من الان بعضاً مواجه هستم با یک دو راهی: در بین دو نامزد در کل حزب الهی، به شخص توانمند و باعرضه و موثری که به جریان صحیحی تعلق ندارد (در داخل جریان های موسوم به اصولگرا) رأی بدهم و تلاش کنم که رأی بیاورد یا به شخص متوسط و کم توان تری که به جریان صحیحی تعلق دارد و خودش صاحب نظر نیست، اما به خاطر اعتمادش به شخص توانمندتر و تیزبین تری (نسبت به آن شخص اول)، در نهایت رأیش در مجلس، دو برابر کردن رأی آن شخص تیزبین تر می شود؟ ۲- در انتخاب ها باید بیشتر به اینکه یک نامزد چقدر تیزبین است و بهتر انتخاب می کند توجه کنیم یا این که چقدر اهل ایده و طرح و برنامه دادن است؟ ۳- اگر اطمینان داشته باشیم که یک نفر که در مجموع او را شایسته ی رأی دادن می دانیم رأی می آورد، اما به صلاح نظام بدانیم که او با رأی کمتر رأی بیاورد (مثلاً رأی اول شدن او در شهر را دارای تبعات بدی در آینده بدانیم)، آیا شرعاً می توانیم به او رأی ندهیم؟ ۴- ما چقدر باید برای رأی گفتمانی دادن ارزش قائل شویم؟ یعنی اگر تحلیل مان این است که اولاً تفاوت گفتمانی بین دو گروه وجود دارد (این نافی این نیست که هر دو گروه، خیلی جاها در عمل، رفتار قبيله ای از خود نشان داده باشند)، و ثانیاً الان مهم تر از اینکه چه کسانی وارد مجلس شوند، این است که کدام گفتمان در جامعه غالب شود، و احتمالاً مسیر ریاست جمهوری آینده را شکل دهد، آیا می توانیم با توجه به این دغدغه راجع به آینده ی نظام، برای رأی به یک گفتمان، به لیست یک گروه رأی دهیم؟ ۵- آیا باید فقط به نامزدهایی که به ارجحیت قابل توجه آنها نسبت به دیگر نامزدها رسیده ایم، رأی بدهیم، یا باید لیست مان (۳۰ نفر) را پر کنیم و علاوه بر آنها، بر اساس همین که گمانمان این است که شخصی (نامزد الف) از دیگری (نامزد ب) ولو نه به حد قابل توجه بهتر است، به آن شخص (نامزد الف) هم رأی بدهیم؟ ۶- آیا باید حداقلی از صلاحیت را برای نامزدها قائل باشیم تا به آنها رأی بدهیم (مثل انتخاب امام جماعت بین یک جمع، که اگر هیچ یک از افراد جمع، شرط عدالت را نداشته باشند، باید نماز جماعت نخواند، نه اینکه به بهترین اقتدا کرد)، یا باید صرفاً به نامزدهایی که نسبت به دیگر نامزدها صلاحیت بیشتری دارند از نظر ما رأی دهیم؟ یعنی اگر بعضی نامزدها هستند که به خاطر تهمت ها، بی انصافی ها و ظلم هاشان به افراد یا دستگاه های نظام در این چند سال آنها را دارای عدالت لازم برای امام جماعتی (چه برسد به نمایندگی مجلس) نمی دانیم، آیا می توانیم به آنها صرفاً به خاطر اینکه بهتر از دیگران اند، رأی دهیم؟ ۷- اینکه

یک نامزد در کدام لیست ها قرار دارد، چقدر برای شناخت صلاحیت او معیار است؟ آیا برای قرار دادن نام نامزدها در لیست ها موافقت شان را جلب می کنند؟ و آیا اشکالی دارد که یک نامزد به قرار گرفتن نامش در لیستی که افراد زاویه دار با او آن را تهیه کرده اند، و آن لیست را لیست مطلوب نمی داند، اعتراض نکند؟ ۸- برای اینکه ما برای تبلیغات شخص یا گروهی در انتخابات (که به نتیجه رسیده ایم که به او رأی بدهیم) به میدان بیاییم و هزینه کنیم، همین که انتخاب آن شخص یا گروه را برای انقلاب بهتر از انتخاب رقبایش می دانیم، کفایت می کند، یا باید *فرق قابل توجهی بین آن گروه با رقبایش ببینیم*، یا مشی آن گروه را قبول داشته باشیم و با آن تا حد زیادی همراه باشیم؟ حکم عقل بسیجی چیست؟ ۹- (و یک سوال در فضایی متفاوت): اینکه در یک انتخابات، مردم حزب الهی همگرا باشند و همه به یک لیست واحد رأی بدهند بهتر است یا اینکه انتخابات رقابت بین حزب الهی ها باشد؟ می شود به نفع نظر دوم این استدلال را کرد که هرچه رقابت در انتخابات ها درونی تر باشد، نشانه ی رشد انقلاب اسلامی است، و اصلاً اگر تا حالا در انتخابات هایی، جبهه ی انقلاب (ولایت) با جبهه ای که پایبند به انقلاب (ولایت) نیست، رقابت کرده، باید به عنوان یک پدیده ی عجیب دیده شود. و می شود به نفع نظر اول این استدلال را کرد که اصل اختلاف بین خودی ها به هر منشئی در آینده و آنجا که لازم است که حزب الهی ها یکدست باشند، ما را دچار مشکل خواهد کرد. این دودستگی ها در بین امت حزب الله، محدود به انتخابات نمی ماند و بالا می گیرد و انشقاق های جدید ایجاد می کند و وحدت شکن می شود. تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام: ۱- به نظر بنده جهت گیری صحیح چیز مهمی است. اگر نامزدی در عین صلاحیت نسبی در طیف یا جریانی است که از عقلانیت کافی برخوردارند، می توان او را ترجیح داد به نامزدی که هرچند زرنگ است ولی به جریان صحیحی تعلق ندارد ۲- تیزبینی و ایده داشتن هر دو قابل جمع است ولی تیزبینی سیاسی یا بصیرت، در نمایندگی مجلس خیلی مهم است. کسی که به جای انتقاد از رئیس جمهور کینه ورزی می کند، بصیرت لازم جهت رعایت منافع ملی از خود نشان نداده است. فکر می کنم باید بین دو نامزد نمایندگی، آن کسی که در عین انتقاد به دولت در صدد کمک به دولت است جهت رفع مشکلات مردم، از عقلانیت و صلاحیت بیشتری برخوردار است نسبت به آن نامزدی که در صدد عیب جویی و کینه ورزی نسبت به دولت است ۳- این یک موضوع عقلائی است به آن چه عقلاً تشخیص داده اید عمل کنید ۴- بسیار مهم است که گروه ها و احزابی به صحنه آیند که گفتمان شان مشخص است و ما نیز بر اساس گفتمان آن ها به آن ها رأی بدهیم ۵- اگر رویهمرفته نامزدهای یک گفتمان که مورد قبول ما است صالح اند خوب است به آن لیست رأی بدهیم، ولی اگر احساس کردیم آن جبهه یا گروه محذورات و محدودیت هایی داشته اند که نتوانسته اند بعضی را در لیست خود جای دهند در حالی که آن افراد موافق همان گفتمانی هستند که ما قبول داریم ما به بعضی افراد که بیرون از لیست هستند هم رأی می دهیم و اهم و مهم می کنیم ۶- اگر نامزدهایی

هستند که بر اساس منافع گروهی به قول شما ظلم‌هایی به افراد یا دستگاه‌های نظام کرده‌اند، هرگز نباید به آن‌ها رأی داد ۷- یک نامزد وظیفه دارد آمادگی خود را جهت نمایندگی اعلام کند، حال دیگر هر گروه و جبهه‌ای مایل بود او را در لیست خود قرار دهد او مسئول نیست و جای اعتراض ندارد. مثل این‌که در اقتداء به امام جماعت رضایت او شرط نیست ۸- باید اگر فرد یا گروهی را نسبت به سایرین برای نظام اسلامی مفیدتر می‌دانیم در حدّ معتدل برای موفقیت آن‌ها فعالیت کنیم ۹- محال است در بین مؤمنین همه دارای یک‌سلیقه باشند. پس اگر همه در ذیل انقلاب اسلامی و رهبری نظام با سلیقه‌های مختلف در جبهه‌های مختلف رقابت داشته باشند برکاتش بیشتر است و شفافیت بیشتری در بین جامعه حاصل می‌شود. وحدت بین جامعه به این معنا نیست که همه یک‌طور فکر کنند، وحدت به این معنا است که اصول انقلاب را حفظ کنیم و به نظرات همدیگر احترام بگذاریم. موفق باشید